

Skattelovforslag er i og for sig et ret tørt og kedeligt Arbejde, det forekommer mig derfor ikke at være nogen Forsyndelse, at jeg har taget lidt let paa denne Sag og ikke har fortabt mig saaledes i Enkelthederne, at min Fremstilling blev kedelig. Den ærede Ordfører kan nok taale at høre Kritik, det var heller ikke saa meget mine Indvendinger mod Lovforslaget, han var stødt over, som det, at jeg ved mine Udtalelser har fremkaldt Latter fra enkelte Sider. Jeg raader virkelig ikke over, naar ærede Medlemmer behage at le, det har ikke været min Mening at fremkalde Latter hverken over den ærede Ordfører eller de øvrige Forslagsstillere. Jeg har søgt at vise, at hvis Lovforslaget blev gennemført, vilde der ske en Forrykkelse af de nuværende Forhold saa stærk, at man vilde vække berettiget Misnøje i mange Kommuner.

Jeg er klar over Forslagsstillernes gode Hensigt, den nemlig at komme til en retfærdig Fordeling af Statstilskuddet. Denne Hensigt billiger jeg, men det, jeg vilde opnaa ved mine Bemærkninger, var at bevise, at Vedtagelsen af det foreliggende Forslag vil skabe en for brat Overgang fra det bestaaende til den ny Fordelingsmaade af Statens Bidrag, og dernæst vilde jeg pointere — det fremhævede jeg gentagne Gange —, at jeg som Indenrigsminister er villig til at forhandle med det kommende Udvalg om det Spørgsmaal, hvorvidt man kan finde et bedre Grundlag for Fordelingen end det nuværende. Det undrer mig i øvrigt, at det ærede Medlem kunde tage sig det saa nær, at jeg rettede denne Indvending mod et Forslag, om hvilket han selv har udtalt, at han ikke vil have det vedtaget. Det ærede Medlem maa dog vide, at naar man indbringer et Forslag i Tinget, maa det være saa vel overvejet og gennemtænkt, at Forslagsstillerne selv ville vedkende sig det og ønske det gennemført. Det er en Mangel ved det foreliggende Forslag, at den ærede Ordfører erklærer, at han ikke ønsker det vedtaget, og siger: Det kan og bør ikke vedtages i den Form, hvori det foreligger, der er et andet og bedre Forslag, som han vil forelægge Udvalget. Dette andet Forslag maa jeg selvfølgelig se, før jeg kan udtale mig derom.

Det, som er Hovedformaalet med denne Forhandling, og som har været Hovedhensigten med de ærede Medlemmers Forslag, er, om man kan finde en bedre Fordeling af Statsbidraget. Jeg er

kender, at der er flere jyske Kommuner, der faa et for lille Tilskud, men jeg erkender ogsaa, at en af de Faktorer, der skal regnes med, Formue- og Indkomstskatten, heller ikke er saa retfærdig, som den kunde være. Den er ikke fordelt saa retfærdig, som den burde være, af den simple Grund, at hver Kommune for sig er alt for ringe en Kreds til Ligning af Formue- og Indkomstskat. Hvis der derimod blev lignet i større Kredse, vilde der kunne tilvejebringes en langt større Ensartethed, men det forudsætter en hel Omordning af det bestaaende Skattevæsen, og det er jo ikke det, man her har til Hensigt. Det, man vil, er, at Statens Tilskud til Kommunerne skal fordeles saaledes, at de fattige Kommuner faa en større Andel deri end nu. Hertil har jeg tilsagt min Bistand. Det gør mig ondt, hvis det ærede Medlem ikke kan taale Spøg om den Sag i Udvalget. Han har bedt mig meget om ikke at være for morsom under disse Forhandlinger. Jeg vil bede det ærede Medlem om ikke at være for kedelig under de Forhandlinger, vi skulle føre med hinanden. Det kunde være, vi finde en Mellemløbet og saa mødes paa et saadant Grundlag, at det, som er Hovedformaalet, kan naas. Dertil vil jeg gerne yde min Medvirkning.

Wilmann: Jeg beklager meget den Udgang, denne Debat har faaet fra den ærede Ordførers Side. Han drøftede dette Forslag ud fra fejle Forudsætninger, forekommer det mig. Han sagde: Hvis Forholdet er dette med Hensyn til Indkomstskat og med Hensyn til de og de Udgifter, vil Skatten blive saadan og saadan. Det er rigtigt nok, hvis man stod ganske frit og ikke havde Love, der satte Grænser for, hvorledes vi kunne ligne. Det viser, at man overhovedet ikke kan lovgive paa Skattevæsenets Omraade og reformere de Skattelove, der blev vedtagne i 1903, og faa noget retfærdigt ud deraf baade overfor de smaa og overfor de store alene ved at gennemføre et saadant Forslag om en anden Fordeling af Statstilskuddet til Kommunerne. Det er ganske ugørligt. Det er tydeligt bevist under denne Behandling, at dette Forslag ikke vil ramme det retfærdige, at man overhovedet ikke kan ramme det retfærdige, uden at man ogsaa piller ved andre Bestemmelser i de paagældende Love. Naar man saa spørger den ærede Ordfører derom, svarer han: Det kan jeg ikke sige noget om, jeg er